

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 10C/92/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614211808
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Blahovská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7614211808.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves v právnej veci žalobkyne P. Ž.O., F.. XX.X.XXXX, T. T. XXX, právne zast. JUDr. Ján Buroci, advokát, Za Šestnástkou 17, Spišská Nová Ves proti žalovaným 1/ O. - P., I..J.., U. XX/C, T., O.: XX XXX XXX, 2/ H. T., I..J.., C. F. X, T., O. XX XXX XXX, obaja právne zastúpení AK Antol, s.r.o., Kupeckého 2542/72, Pezinok, IČO: 47 257 024, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Žalovaných v 1. a 2. rade súd n e z a v ä z u j e zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.6.2014 domáhal, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok J. S. J. W. H. S., I. I. E. a.s. zo dňa 28.03.2014 č. O.-B.. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 17.6.2014 mu bol doručený rozhodcovský rozsudok J. S. J. W. H. S., I. I. E., a.s. so sídlom XXX XX T., J. X pod spisovou značkou O.-B.. H. T., a.s., so sídlom C. F. X, XXX XX T., IČO 31340890 (ďalej len „Poštová banka“) uzavrela s ním dňa 17.3.2010 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX v spojení s Obchodnými podmienkami pre úver a Všeobecnými obchodnými podmienkami. Právomoc Rozhodcovského súdu bola daná v zmysle Rozhodcovskej doložky uzatvorenej v súlade so zákonom o rozhodcovskom konaní medzi H. T. a jeho osobou. Riešenie sporov prostredníctvom Rozhodcovského súdu bolo zakotvené v obchodných podmienkach bod 6 a následne aj v rozhodcovskej doložke v čl. 10, II. Časti všeobecných obchodných podmienok. Z dôvodu omeškania mesačných splátok ho vyzvala H. T. na splatenie dlžnej sumy. O skutočnosti, že H. T. predala svoju pohľadávku voči jeho osobe tretej osobe (spoločnosti O.-P., a.s. so sídlom T., U. XX/C) sa dozvedel sprostredkovane až od nového veriteľa.

Po oboznámení sa s internetovou stránkou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zistil, že v prípade rozhodcovských doložiek súdy judikovali ich nezákonnosť, pričom ide o obdobnú rozhodcovskú doložku a preto popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 40 ods. 1, písm. c) zákona 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní). Uviedol, že bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17 zákona 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní). Účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu. V jeho prípade si tiež osobitne nevyjednal rozhodcu. Rozhodcovská doložka bola už vopred naformulovaná v štandardnej zmluve. Miesto rozhodcovského konania si jednako jednostranne stanovil dodávateľ a je pre neho neprijateľné. Rozhodcovská doložka je neprijateľná aj z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak sa mu už musí nezvratne podrobiť a tak riešiť jeho spor pred rozhodcom, ktorý je pre neho nepredvídateľný a má vážne pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti rozhodcovského procesu. Naviac dodávateľ si v jeho prípade vybral jediného rozhodcu, s ktorým je pravdepodobne v

zmluvnom vzťahu a tento šablónovito rozhoduje o jeho návrhoch. Už len takáto voľba je markantným porušením práva na spravodlivý proces a spravodlivý súd. V poradí ďalším príkladom porušovania práva na spravodlivý proces a neprijateľnosti rozhodcovskej doložky je aj geografická vzdialenosť rozhodcu (cca 400km) oproti miestne príslušnému súdu spotrebiteľa (§87 písm. f) OSP). Taktiež pravidlá rozhodcovského konania sú nedostatočne transparentné pre priemerný subjekt práva a vôbec sa s nimi neoboznámil (§ 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka). Tiež uviedol, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Spotrebiteľská vec je subjektívne ako aj objektívne nearbitrabilná a túto skutočnosť dodávateľ v spotrebiteľskej zmluve dostatočne nezohľadnil. Poukázal pritom na neprijateľnosť rozhodcovskej doložky v rakúskom práve. Podľa jeho názoru rozhodcovská doložka je vo svojich dôsledkoch hrubo nemorálna a spôsobí, že o právach a právom chránených záujmoch rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou, ale viac-menej je založená na takých aspektoch, akými je zisk a podnikanie rozhodcu. Arbitráž vznikla ako legitímny prostriedok vymožitelnosti práva, ale vo svojej podstate je predovšetkým inštitútom určeným pre podnikateľské prostredie typické vyššou mierou vyváženosti vzájomných pozícií. Rozhodcovská doložka, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok -exekučný titul je nemorálnou, neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na neprijateľnú rozhodcovskú doložku žiadal, aby súd vychádzal z rozsudku Súdneho dvora (ES) C 40/08 - Asturcom a aj z rozsudku Súdneho dvora (ES) Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 až C-244/98. Poukázal tiež na rozsudky Súdneho dvora (ES) vo veci 14/83 zo dňa 10. 4. 1984 Sabine von Colson a Elisabeth Kamann proti Land Nordrhein-Westfalen bod 26 a vo veci 79/83 zo dňa 10. 4. 1984 Doroty Harz proti Deutsche Tradax GmbH bod 26. Tiež v odôvodnení uviedol, že plnenie, ktoré sa vymáha bolo priznané v súkromnoprávnom procese na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky. Neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Ak rozhodcovské konanie prebehlo na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, tak aj nový kvalifikovaný záväzok, ktorý mal vzísť z takéhoto vadného súkromnoprávneho procesu nie je súladný s imperatívom dobrých mravov. Nielen klauzula o rozhodcovskom konaní je v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 OZ), ale aj výkon práv dodávateľa sa prieči dobrým mravom, ak svoje právo uplatnil na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky spôsobujúcej hrubú nerovnováhu navyše v neprospech slabšieho. Do pozornosti dal tiež Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. marca 2012 č.k.6 Cdo I/2012. Uviedol, že rozhodca ignoroval predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, a to je dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd aj bez návrhu sám vyhlási neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Z dôvodu, že vydaný rozhodcovský rozsudok je právoplatnosťou exekučným titulom hrozí žalobcovi už teraz začatie exekučného konania na podklade ničotného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku. V exekúcii by tak žalobcovi hrozila nenapraviteľná ujma na právach a majetku (§61 Exekučného poriadku) a z tohto naliehavého dôvodu preto žiadal, aby mu súd poskytol ochranu a vydal rozsudok.

Žalovaný 1 v písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu poukázal na to, že obchodná spoločnosť O.-P. , a.s. nikdy nebola vlastníkom /oprávneným z pohľadávky zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX a rovnako nikdy nebola oprávnenou osobou z rozhodcovského rozsudku č. O.-B. vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadenom pri spoločnosti S., I. I. E., a.s. Zo samotného žalobného návrhu vyplýva, že uvedená Zmluva o úvere bola uzatvorená s H. T., a.s. , C. F. X , XXX XX T., IČO: XX XXX XXX. Tvrdenie žalobcu o „ predaji“ pohľadávky voči žalobcovi obchodnej spoločnosti O.-P., a.s. nie je pravdivé a žalobca nepredložil žiadny dôkaz o postúpení pohľadávky zo spoločnosti H. T., a.s. na spoločnosť O.-P., a.s.. (Zmluva o postúpení pohľadávok, Oznámenie postupcu / postupníka o postúpení pohľadávky). Obchodná spoločnosť O.-P. , a.s. má za to, že nie je a nikdy neexistoval právny dôvod, ktorý by jej zakladal postavenie pasívne legitimovaného subjektu v tomto konaní. Jeho tvrdenie o nedostatku pasívnej legitimácie spoločnosti O.-P., a.s. by vyplývalo aj z rozhodcovského rozsudku, ktorým nedisponujú. Na základe uvedeného navrhujú konanie zastaviť.

V priebehu konania právny zástupca žalobcu (určený Centrom právnej pomoci Košice) doručil súdu návrh na vstup ďalšieho účastníka do konania, ktorým sa domáhal, aby súd pripustil do konania na strane žalovaného spoločnosť H. T., a.s., nakoľko vecná legitimácia navrhnutého účastníka je daná tým, že vystupoval ako žalobca v rozhodcovskom konaní, čo vyplýva zo samotného napadnutého rozhodcovského rozsudku. Uznesením 10C/92/2014-70 zo dňa 7.4.2015 súd návrh žalobcu na pripustenie účastníka do konania zamietol. Po podaní odvolania Krajský súd uznesením sp. zn. 11Co/250/2015-77 zo dňa 29.6.2015 zrušil uznesenie a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

Uznesením 10C/92/2014-81 zo dňa 17.8.2015 súd pripustil, aby do konania na strane žalovaného vstúpila H. T., I.J., C. F. X, T., O. XX XXX XXX.

Žalovaný 2, H. T., a.s., C. F.O. X, T. vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v zmysle § 41 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z.z. v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku. Žalobca uvádza dátum prevzatia rozhodcovského rozsudku dňa 17.6.2014. Žalobca podal žalobu na súd dňa 27.6.2014 a to na žalovaného 1 a až dňa 28.9.2015 bolo im doručené uznesenie, ktorým súd pripustil do konania žalovaného 2. Žalobca teda nedodržel lehotu na podanie žaloby. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 1Co/218/2013, že pri posudzovaní včasnosti podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je právne významný iba samotný dátum podania žaloby ale aj skutočnosť, že sú v tejto žalobe označené všetky osoby, ktoré sú hmotnoprávne legitimované, teda všetky osoby, ktoré boli účastníkmi v rozhodcovskom konaní. Lehota na podanie žaloby je preto lehotou procesnou a zároveň prekluzívnou a táto lehota uplynula.

Dňa 5.6.2014 žalovaný 2 uzatvoril so spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, so sídlom Arch. Makariou & Kalograin 4, Nicolaidesea View City, 9th Floor, Flat/Office 903-906, Block A-B, P.C. 6016, Larnaca, Cyprus Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1/2015. Postúpením pohľadávky žalovaný v 2. rade stratil oprávnenie vymáhať predmetnú pohľadávku, došlo k state vecnej legitimácie a teda žalovaný 2 nie je v tomto spore pasívne vecne legitimovaný.

Účastníci konania boli v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. písomne poučení v uznesení zo dňa 17.9.2014. Súd vykonaným dokazovaním, z predložených dokladov, z písomných vyjadrení, z predloženej kópie rozhodcovského spisu, vylúchom účastníkov konania zistil tento skutkový a právny stav:

Z predloženej kópie rozhodcovského spisu O. súd mal preukázané, že žalobca v tomto konaní žalovaný 2, podal žalobu o zaplatenie pohľadávky na Stály rozhodcovský súd zriadený pri spoločnosti S., I. I. E., a.s. Bratislava. Pred podaním žaloby bola žalovanému dňa 14.10.2010 zaslaná výzva na splatenie úveru. K žalobe bola pripojená zmluva o úvere zo dňa 17.3.2010, obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky. Žalovanému bola zaslaná výzva na podanie odpovede k žalobe, na ktorú žalovaná uviedla, že si je vedomá vzniknutého dlhu. Bolo voči nej vedených viacero exekúcií, vykonávali sa jej zrážky z dôchodku, ktorý je jej jediným zdrojom príjmu. Je ochotná svoj dlh splácať formou splátkového kalendára.

Žalobca rozhodcovský rozsudok prevzal 17.6.2014, o čom svedčí pripojená doručienka.

Z rozhodcovského rozsudku mal súd preukázané, že žalovaný (v tomto konaní žalobca) bol zaviazaný uhradiť 1 000,- Eur s 25% úrokmami ročne a s 9% ročným úrokom z omeškania a nahradiť trovy konania, všetko v splátkach po 80,- Eur mesačne žalobcovi, všetko na bankový účet bližšie špecifikovaný vo výroku uvedeného rozsudku, vedená v H. T., I.J., to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

Podľa záhlavia uvedeného rozhodcovského rozsudku žalobcom v uvedenej sporovej veci bola obchodná spoločnosť H. T., a.s., so sídlom DR. F. X, XXX XX T., IČO: XX XXX XXX, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu T. I, Oddiel: Sa, vložka : XXX/B, ktorá bola v uvedenom konaní zastúpená Mgr. H. I. na základe plnomocenstva, s korešpondenčnou adresou u žalobcu : P-O., a.s., so sídlom U. XX/ C, XXX XX T., IČO: XX XXX XXX. Žalovaným podľa záhlavia uvedeného rozhodcovského rozsudku bol žalobca v tomto sporovom konaní.

Podľa Zmluvy o úvere, tvoriacej prílohu vyššie uvedeného žalobného podania na rozhodcovskom súde, táto bola uzavretá dňa 7.3.2010 medzi H. T., a.s., v tom čase so sídlom H. X/B, XXX XX T., zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu T. O., Oddiel : Sa, vložka : XXX/B O. : XX XXX XXX ako Bankou a žalobcom uvedeným v tomto sporovom konaní.

Dňa 5.6.2014 uzavrela H. banka a.s., C. F. X, XXX XX T., IČO: XX XXX XXX ako postupca a spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED nadobudla pohľadávku s príslušenstvom zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom do 31.5.2010 (t.j. do prijatia novely č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak:

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 2 zák.č. 244/2002 Z.z., ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonaťnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 zák.č. 244/2002 Z.z., žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 3 ods. 1 zák.č. 244/2002 Z.z., rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 1, 2 zák.č. 244/2002 Z.z., rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, 4) ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 8 ods. 1 zák.č. 244/2002 Z.z., zmluvné strany sa v rozhodcovskej zmluve môžu dohodnúť na osobe rozhodcu (rozhodcov) alebo na postupe jeho dodatočného ustanovenia. Ak sa zmluvné strany nedohodli ani na osobe rozhodcu (rozhodcov), ani na postupe jeho dodatočného ustanovenia,

a) pri rozhodcovskom konaní s tromi rozhodcami každá zmluvná strana ustanoví jedného rozhodcu a takto ustanovení rozhodcovia následne ustanovia tretieho predsedajúceho rozhodcu; ak zmluvná strana neustanoví rozhodcu do 15 dní od požiadania druhej zmluvnej strany alebo ak dvaja ustanoví

rozhodcovia neustanovia tretieho predsedajúceho rozhodcu do 30 dní od ich ustanovenia, rozhodcu na žiadosť zmluvnej strany ustanoví vybraná osoba alebo súd,
b) pri rozhodcovskom konaní s viac ako tromi rozhodcami sa postupuje primerane podľa písmena a),
c) pri rozhodcovskom konaní s jedným rozhodcom tohto rozhodcu na žiadosť zmluvnej strany ustanoví vybraná osoba alebo súd.

Podľa § 12 ods. 6 zák.č. 244/2002 Z.z., zmluvné strany sa môžu dohodnúť, že svoj spor predložia na rozhodnutie určitému stálemu rozhodcovskému súdu. V tom prípade platí, že sa podrobujú predpisom stáleho rozhodcovského súdu podľa § 13 a 14, ktoré sú platné v čase začatia rozhodcovského konania pred týmto stálym rozhodcovským súdom, ak sa v rozhodcovskej zmluve nedohodli inak.

Podľa § 33 ods. 2 zák.č. 244/2002 Z.z., rozhodcovský súd musí rozhodnúť o každom návrhu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe alebo uplatnenom dodatočne počas rozhodcovského konania; nesmie však prekročiť medze uplatnených návrhov. Nemožno prisúdiť, čo odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom a plnenie, ktoré je nemožné. Rovnako nemožno prisúdiť plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, najmä ak obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ak sa dôvod, pre ktorý nemožno prisúdiť plnenie vzťahuje len na časť zmluvy, nemožno prisúdiť plnenie týkajúce sa len tejto časti, pokiaľ z povahy zmluvy alebo jej obsahu alebo z okolností, za ktorých došlo k jej uzavretiu nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. Pokiaľ uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy predchádzala nekalá obchodná praktika, nemožno prisúdiť plnenie v celom rozsahu.

Súd v prvej fáze konania skúmal charakter zmluvného vzťahu medzi H. bankou, a.s., v tom čase so sídlom H. X/B, XXX XX T., zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu T. O. , Oddiel : J., vložka : XXX/B O. : XX XXX XXX a žalobcom ako jej klientom, ktorý dňa 17.3.2010 uzavreli Zmluvu o úvere, ktorá bola relevantným podkladom pre následne vydanie rozhodcovského rozsudku č. O.-B. zo dňa 28.5.2014, ktorého zrušenia sa žalobca v tomto konaní domáha. Súd došiel k záveru, že uvedená zmluva o úvere uzavretá medzi vyššie uvedenými zmluvnými stranami, je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Z uvedenej zmluvy je totiž zrejmé, že H. T., a.s. ako Banka konala v rámci predmetu svojej činnosti. Žalobca je spotrebiteľom, keďže uzatvoril uvedenú zmluvu ako fyzická osoba. Z obstaranej zmluvy o úvere, ani rozhodnutia rozhodcovského súdu nie je zrejmé, aby žalobca pri uzatváraní tejto zmluvy konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Navyše v čase uzatvárania uvedenej zmluvy v zmysle vtedy platného a účinného ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považovala každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom v zmysle ods. 3 citovaného paragrafu dodávateľ bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a v zmysle ods. 4 spotrebiteľom bola fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože uvedená zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačení tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa žalobcu.

Vo veci preto ide o spor, ktorý má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve a návrh bol podaný žalobcom ako spotrebiteľom. Z toho dôvodu je podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch žalobca oslobodený od platenia súdnych poplatkov pre toto konanie.

Žalobca sa podaným návrhom na začatie konania domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Návrh na začatie konania bol z jeho strany podaný v zákonom stanovenej lehote 30 dní, čo je zrejmé z toho, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 17.6.2014 a návrh na začatie konania bol na tunajšom súde z jeho strany podaný dňa 30.6.2014.

Následným vykonaným dokazovaním však súd dospel k záveru, že návrh podaný zo strany žalobcu voči žalovaným 1 a 2 nebol dôvodný. Žalobca sa totiž domáhal zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku voči žalovanému 1, ktorý však nebol účastníkom rozhodcovského konania, z ktorého vzišiel žalobcom napádaný rozhodcovský rozsudok č. O.-B. dňa 28.5.2014 V uvedenom rozhodcovskom

konaní totiž ako žalobca a teda osoba oprávnená z uvedeného rozhodcovského rozsudku bola H. banka, a.s. , so sídlom C. F. X , XXX XX T., IČO: XX XXX XXX, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu T. O. , Oddiel: Sa, vložka: XXX/B. Žalovaný sa síce v uvedenom rozhodcovskom rozsudku spomínal, ale len ako korešpondenčná adresa pre zasielanie písomností z uvedeného rozhodcovského konania. V žiadnom prípade v tomto konaní nevystupoval ako jeho účastník, ktorému by z neho vyplývali akékoľvek práva a povinnosti voči žalobcovi v tomto sporovom konaní, resp. ako účastník, ktorému by vyplynuli akékoľvek práva a povinnosti z rozhodcovského rozsudku č. O.-B. dňa 28.5.2014 voči žalobcovi v tomto sporovom konaní. Inými slovami žalovanému 1, v tomto konaní nesvedčila pasívna vecná legitímácia. preto súd žalobu žalobcu voči nemu zamietol.

Súd zamietol žalobu aj proti žalovanému 2, nakoľko žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 24.3.2015 navrhol pripustiť do konania H.Ú. T., a.s., žalovaného 2. Podľa § 41 ods. 1 zák.č. 244/2002 Z.z., žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania. Žalobcovi uplynula 30-dňová lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, zákonom stanovená v § 41 zákona o rozhodcovskom konaní. Podľa doručky prítomnej v rozhodcovskom spise prevzal žalobca rozhodcovský rozsudok dňa 17.6.2014, pričom rozhodcovský rozsudok obsahoval riadne poučenie o lehote na podanie žaloby. Žalobca podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku voči žalovanému 2 na súd dňa 24.3.2015, teda po márnom uplynutí 30-dňovej lehoty od doručenia rozhodcovského rozsudku a preto sa súd už nezaoberal postúpením pohľadávky.

Súd považuje za potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že zákonom č. 335/1995 Z.z. Exekučný poriadok, s účinnosťou od 1.1.2015, došlo k zmene právnej úpravy, kde podľa § 243d ods. 1, nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie, rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov konania zaväzovať, to znamená akoby bol rozsudok zrušený.

Podľa § 40 ods. 3, z. č. 244/2002 Z. z. prvá veta, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný.

Podľa § 372w O.s.p. (prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. januára 2015), spory o neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a o zrušenie rozhodcovského rozsudku v spore spĺňajúcom podmienky podľa osobitného predpisu, o ktorých sa začalo konať na súde a ktoré sa do 1. januára 2015 právoplatne neskončili, prerokujú a dokončia súdy príslušné na konanie podľa doterajších predpisov.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaní 1 a 2 si trovy konania neuplatnili.

Pokiaľ ide o súdny poplatok, súd rozhodoval podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 o súdnych poplatkoch, podľa ktorého ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený, avšak túto povinnosť odporca nemá v konaní o rozvoze manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi. Navrhovateľ bol v tomto konaní oslobodený od zaplataenia súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 2 písm za./ zák. č. 71/1992 o súdnych poplatkoch, podľa ktorého od poplatku je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu. Keďže však žalobca ako spotrebiteľ nebol v tomto sporovom konaní úspešný, preto súd úspešných žalovaných na úhradu z súdneho poplatku z návrhu nezaviazal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c)

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.